

I. W. W. Mitä Se On Ja Mitä Se Ei Ole

(Kuudennen luvun jälkimmäinen osa)

TEOLLINEN SOLIDARISUUS ON SUURIN VOIMAMME

Teollisen voiman ylevämyys sellaisena kuin se on edustettuna työläisten järjestelyssä työvoiman kontrollissa, esiintyy määrävänä kaikkien muiden voimanilmaisujen ylitse, kuten on niin selvästi viime vuosien aikana tullut osoitetuksi.

Suuri maailmansota osoitti taloudellisten voimien tärkeyden militaaristen voimien rinnalla. Todistettiin selvästi, että ilman taloudellista tukea, olisivat kaikki militaariset yritykset rauenneet tyhjiksi. Niin perin tärkeä oli sotilaallisen taistelun taloudellinen puoli, että lukuisat sotaan osallistuneet hallitukset olivat pakoitetut painostamaan tämän havaintonsa yleisesti käytännössä noudattamisen välttämättömyyttä. Politikoisijat ja militaristit olivat vastahakoisesti pakoitetut myöntämään, että viimeisimmässä asian tarkkailussa, riippui sotilaallinen menestys taloudellisesta tuesta, jolla teollisuuskapitalistit eri maissa armeijoita avustivat. "Työskentele tai taistele" oli tunnussanana ja miehet valittiin työhön tai taisteluun sikäli kuin heidän arvonsa taistelun edistämiseksi edellytti.

KONE teollisuudessa oli varsin yhtä tärkeä, kuin tykistö patteri sotarintamalla. Työläinen työvaatteissa oli yhtä korvaamaton kuin sotilas uniformussaan. Todellisuudessa oli työläinen tärkeämpikin, sillä sotilas, militaarisen luonteensa vuoksi, ei voi varustaa itseään sota-aseilla eikä yleensä niillä välineillä, joita hän sodankäynnissä joutuu käyttämään ja kuluttamaan.

Kansakunnan on ensin oltava rikkouden ylijäämän tuottaja ennenkuin sen tarvitsee, tai ennenkuin se voi sotia. Sodassa kuten rauhassakin on työväenluokka tärkein tekijä. I. W. W. liitto haluaisi säilyttää työväenluokalle sen tuottaja-luonteen, s. o. pitää työväestön työvaatteissa ja sodan sellaisena, jota työvaatteissa käydään, sensijaan, että nämä vaatteet vaihdettaisiin uniformuihin; säilyttää tuottavat työvälineet aseina, kuolemaa tuottavien sota-aseiden asemasta ja lopettaa tilanteen, jossa miehet varustetaan raivoisesti tuhoamaan sitä, minkä työ on tuottanut ja mitä ihmiskunta niin välttämättä tarvitsee.

Työhön kohdistuva suuri luottamus.

Poliittinen käsitys työväestön merkityksessä kohtasi myös toisen vakiintuneen tuhotilan maailman sodassa, jos sodan aikakirjoja ymmärryksellä tutkitaan. Poliittiset hallitukset riensivät teollistuttamaan itseänsä ja järjestämään kansojen teollisia voimia ennakkovälttämättömyyksiä sotilaallisille ja poliittisille menestyksilleen, jotka järjestelyt yhteen asetettuina tarkoittivat kansallista teollista

edistystä niiden kapitalistien hyödyksi, jotka teollisuuksia kontrolloivat.

Iluomasimme miten poliittisten kommunistien Venäjällä oli pakko hyljätä joitakin teollisuutta koskevista suunnitelmistaan päästäkseen toisten poliittisten hallitusten joukkoon ja voittaakseen näiden suosion. Ja sikäli kuin Venäjä teki muutoksia talouspolitiikassaan, edistyi se poliittisesti kunnes nykyään jo kansainvälisen kapitalistiluokan pelko on haihtunut asteelle, jossa ollaan myöntämässä Venäjän ottaminen "kansojen perheen" piiriin. Tämä taloudellisesti taantumuksellinen liikunta, joskin venäläiset siihen alistuivat vastahakoisesti, tuotti Venäjälle kapitalististen voitonälkäisten maiden ystävyuden, joka ystävyys tietenkin on samaa kuin suden ja lampaan välinen ystävyys.

Taloudelliset tekijät sodassa.

Jälleen näimme Turkin ja liittolaisten välisessä riidassa, miten poliittinen kansanvalta oli vain valhepuku taloudellisille tarkoituksille — riidanalaisella alueella olevien öljylähteen kontrolloimiselle.

Jos Ranskan suorittamassa Ruhrin alueen valtauksessa olisi ollut kysymys vain poliittisista seikoista, olisi Berliini valloitettu yhtä helposti, samoin Essen ja Bochum, mutta Ranskan kapitalistit halusivat Saksan kansallisen elämän aineellisia tekijöitä ja he valloittivat sen teollisen sydämen.

Eivätkä Berliinin politikoisijatkaan tässä hätätilassa turvautuneet poliittisiin typeryyk-

siin; he vetosivat suurimpaan vastustusvoimaan, minkä Saksan kansa voi omata — Saksan työläisten yleislakkoon. Tämän tekee sitäkin merkityksellisemmäksi se, että ne olivat Saksan poliittiset sosialistit, jotka aikaisemmin olivat muokanneet fraasin: "Yleislakko on yleistä hölynpölyä". Aika ja olosuhteet ajoivat Saksan sosialistit tunnustamaan maailmalle sen, että tietoinen ja järjestetty työvoiman kontrolli on suurin voima yhteiskun-

Teollinen voima.

I. W. W. liiton mukainen järjestö Saksassa ja Ranskassa tulisi notkistamaan politikoitsijat, tekemään valtausarmeijat avuttomiksi ja pakottamaan kapitalistiluokan, jota nämä molemmat palvelevat, alistumaan polvilleen. Teollinen voima on se vääjäämätön pakkokeino, jonka I. W. W. tarkoittaa saattaa käytäntöön. Kun jokaiselle teollisuudelle välttämätön työvoima ja kaikki teollisuudet ovat kon-

A. F. of Laborin presidentti Wm. Green saa ohjeita Isännältään

nassa. V. 1920 luottivat Saksan politikoitsijat niinkään teolliseen toimintaan kukistaakseen Kappin vastavallankumouksen.

Ranskalaiset myös havaitsivat, että Saksassa oli yksi voima, joka voi Ranskan hyökkäävien armeijoiden voiman tehdä kykenemättömäksi ja että tämä voima oli työläisten työstä kieltäytymisessä. Ranskalaiset käyttivät sotilaallista voimaansa taloudellisen painostuksen luomiseksi — heidän valtausarmeijansa ei ole muuta kuin laajennettu aseellinen työläisiä piirittävä hurttajoukko. Mutta jos työläiset seisovat yhdessä ja jos Ranskan työväenliike tekee velvollisuutensa, tulevat Ranskan kapitalistit ja heidän työläisiä riistävät toverinsa kokemaan koko elämänsä menoon vaikuttavan takapotkun.

trolloitavissa sellaisen järjestön taholta, johon kuuluu työläiset kaikista eri jaostoista, ei ole ainoastaan mahdollista, mutta varmaa, että sellainen kontrolli tullaan käyttämään yhä korkeampien elintasojen saavuttamiseksi, jotka ovat astuinkiviä teolliseen vapauteen.

I. W. W. ja työttömät.

Koska työttömät ja työttömyyttä sekä sen tuomaa kurjuutta pelkävät työläiset jatkuvasti uhkaavat tätä työväenluokan pyrkimystä, niin olisi sellaisen järjestön ensimmäisenä velvollisuutena vapautua tämänlaisesta tuhoavasta kilpailusta. Ensimmäisenä toimenpiteenä sillä olisi taistella lyhemmän työpäivän voittamiseksi ja siten työttömien vähentämiseksi ja työssäolevien voiman lisäämiseksi,

joka voisi helpommin sitten järjestyä ja käyttää teollista vaikutustaan työväenluokan etujen edistämiseksi. Työväenluokan järjestöllä tulee luonnollisesti olemaan työväenluokan katsomus ja sen toimenpiteet pääasiassa luokaluonteisia, mutta kaikki sen teolliset yritykset olisivat samalla yhteiskunnallisia luonteeltaan, johtuen työväenluokan yhteiskunnallisesta perusominaisuudesta.

Työttömällä työläisellä ei ole mitään toivoa huojentaa kohtaloansa tai vapauttaa itseänsä avuttomuuden tilasta muuten kuin sellaisen järjestön kautta kuin on I. W. W., jonka periaatteiden julistaminen tulisi olla heidän jatkuvana asianaan.

Liikkuva työväestö ja yhteiskunnallinen vallankumous.

Työväen intellektuaalien joukossa olevat itsytytyväiset julistavat I. W. W. liiton kirkonkiroukseen siksi, koska se muodostuu pääasiassa liikkuvasta työväestöstä. Viisaina mielikuvituksellisissa arveluissaan eivät nämä "yli-ihmiset" äkkää sitä, että liikkuva työväestö on eniten puutteenalainen ja välttämättömin työväenluokan elementti ja samalla oikea vartija paikkansapitäville työväen periaatteille ja köyhälistön vallankumoukselliselle järjestölle sekä sen ohjeimalle. Liikkuva palkkatyöväestö on koneteollisuuden erikoinen tuote ja tässä elementissä ruumiillistuu kaikki ne kokemukset, joita työväenluokka kapitalismin alaisena kokee.

Perusteellisesti ja taloudellisesti ei ole mitään eroa niiden työläisten, jotka muuttelevat työmaalta toiselle ja teollisuudesta teollisuuteen tai toisiin kaupunkeihin, tai vaikkapa rannasta rantaan ja maasta maahan, ja niiden työläisten välillä, jotka pysyvät yhdessä teollisuudessa tai yhdellä paikalla. Ainoa seikka, josta nämä voidaan erottaa toisistaan, on se, että toisten liikuntapiiri on suurempi kuin toisten.

Muuttaa asuntoa yhdestä kaupungin osasta toiseen, ei ole sen erilaisempaa kuin muuttaa toiseen kaupunkiin tai valtioon. Muuttamisen syy lähtee samasta yhteisestä välttämättömyydestä. Yhden aineksen pulma on toisenkin pulma ja heidän olisi yhdyttävä sen ratkaisemiseksi.

Liikkuva työläinen on työtön työläinen, joka etsii työtä. Hän voi löytää työtä siksi lähtä kotiansa, että ei tarvitse muuttaa kotia, tai on hänen matkustettava työtä etsiessään tuhansia mailleja, jos haluaa löytää työtä, jota etsii. Työpaikan saaminen on pakollista tai on näännyttävä. Tälle seikalle hänen elinsuhteensa perustuvat.

"Kotikaartilainen" voi tehdä tenän kulkuri nimityksen edessä, mutta työläinen, joka on työttömänä, on pakotettu kulkemaan löytääkseen työtä. Kapitalismin tuomio hänelle on: Sinun on pakko myydä työvoimaasi. Ja työttömänä ollen on työvoiman myynti sängen raskasta hommaa. Kuinka kauaksi hänen täytyy kulkea ennenkuin siinä onnistuu, riippuu asianhaaroista ja hänestä. Kaupungissa oleva työtön, joka kuljeksii tehtaasta toiselle ja se työtön, joka menee paikasta paikkaan rahti-vaunuissa, ovat perusteellisesti samassa asemassa aineellisesti katsoen, joskin heillä psykologisesti lienee jonkunverran eroa.

Olosuhde on samanlainen ja johtuu samasta syystä, vaatién saman lääkkeen. Heidän on yhdistyttävä pulman ratkaistakseen ja I. W. W. tarjoaa ne ainoat keinot, joilla se voidaan tehdä. Vallitseva omistussuhde ja siitä kohoutuvat luokkasuhteet, ovat se imperanto, joka pakoittaa liikkuvan työläisen jatkuvasti pyrkimään elämän ylläpitokeinojen omistukseen — se on, maan luonnonrikkauksien ja tuotannon välineiden omistukseen. Tämän elementin on liikuttava itsensä suojelemiseksi ja ainoa päämäärä, johon olosuhteet ja kokemukset sitä ajavat, on vallitsevan järjestelmän muutos — vallankumous. Sillä täytyy olla mahdollisuus saavuttaa elinehtonsa. Nykyinen omistusjärjestelmä seisoo tämän ja sen yhteiskunnallisen päämäärän välillä, jota kohti hänen on pyrittävä. Tuo järjestelmä on poistettava. Tässä se tarmokkuus, jolla liikkuvat työläiset pitävät kiinni I. W. W:stä.

Ja jos on niin, että työläiset oppivat kokemuksistaan, niin varmaankin nämä liikkuvat työläiset, jotka kaikki ovat joskus olleet paikallisia työläisiä, omaavat summan kokemuksia, joka ylittää kaikkien muiden työläisten kokemusmäärän. Sen lisäksi heidän olosuhteissaan ilmenevä kiihotus sovelluttaa heidät työväen etuvartiostoon.

Työläiset ja "Intellektuaalit".

Olisipa I. W. W. liitto luottanut kohtalonsa salonki-intellektuaalien rajattoman vallan alaisuuteen, joiden kokemus ei ole lainkaan sama kuin teollisuustyöläisten, olisi järjestöme jo kauan sitten hävinnyt työväen areenalta. Ei I. W. W. ole ajattelematon tai välinpitämätön henkisen opastuksen ja toiminnan suhteen. Päinvastoin se painostaa työläisten kasvatustyötä, mutta se on vetänyt henkisen työn tekijänsä teollisuudessa olevista työläisistä, joiden kokemusten opastamana kasvatus-

työtä tehdään ja hiljaa sekä tuskallisesti rakennetaan tätä järjestöä asteelle jonka kautta työväestä saa sen huomion, mikä sille kuuluu — yhteiskunnallinen kontrolli siirtyy niille, jotka yksin ovat kykenevät yhteiskunnan asioita huoltamaan kaikkien niiden eduksi, jotka yhteiskunnalle ovat hyödyksi, joka on työväestä.

Tulevaisuus kuuluu Maailman Teollisuustyöläisten Liitolle — I. W. W:lle.

(Loppu)

Unelma Tulevaisuudesta

MIELIKUVITUKSENI liitelee tulevaisuuteen. Siellä näen kokonaan uuden yhteiskunnan, missä ei ole kurjuutta eikä nälän näännyttämiä ihmisiä. Siellä näen miehiä ja naisia, jotka ovat ruumillisesti ja henkisesti korkealle kehittyneitä. Kaikkien ihmisten kasvoilla näen siellä iloista hilpeyttä ja ystävällistä hymyä. Lasten kuulen siellä iloisesti nauravan ja lyövän leikkiä.

Kaikkialla näen yhteisymmärrystä — ajatuk- sissa, toiminnassa, uusien tarkoituserien saavut- tamisessa. Näen kaikkien ihmisten pyrkivän teke- mään toisilleen sitä, mitä he toivovat toistenkin te- kevän heille.

Mutta missään en näe sitä, mitä näen tässä ny- kyisessä yhteiskunnassa. Tässä näen plenten las- ten ja hentojen naisten raatavan tehtaissa ja mo- nilla muilla työaloilla ja samalla näen voimakka- den miesten olevan joutilaina. Vapisevat vanhuk- set ovat heitetyt hylkiönä kadulle. Näen rikkai- den riistävän ihmiskunnan elämää ylläpitäviä köy- hiä ja pusertavan heistä elämän voiman omaksi voitokseen.

Uudessa yhteiskunnassa en näe missään tämän- laista, kaikki se on kadonnut.

Siellä näen viljeltävän suuria maa-alueita taita- vasti rakennetuilla koneilla. Kaikissa tuotanto- laitoksissa näen ihmeellisten koneiden tuottavan

tuotteita luonnon väsymättömän voiman käyttä- minä.

En näe siellä näiden tehtaiden ympärillä mustia rotkoja kurjine hökkeleineen ja keuhkotautisine ihmishaahmoineen. Hullujen huoneita ja vankiloita ei siellä näy. Ei myöskään poliiseja, sotavä- keä, sotalaivoja eikä murhakoneita minkäänlaisia.

Köyhäintaloja, orpokoteja, haurespestä; kapa- koita, peliluolia, mitään sellaisia en siellä näe. Kurjia asuntohökkeleitä ei tunneta; risaisia vaa- teriekaleita ei ole ihmisten verhona. Pankkiireja, rosvoja, miljonäärejä, murhaajia, poliitikoitsijoita, maankiertäjiä ja monia muita, joita tässä yhteis- kunnassa näen, en näe siellä. Joitakin historialli- sia muistoja heistä näen.

Elämän siellä näen olevan yhtenäistä jatkuvaa pyrkimystä sisältörikkaampaan olotilaan. Iloa ja nautintoa on kaikilla. Viha ja kateus ovat tunte- mattomia. Tieteet ja taiteet ovat kehittyneet kor- kealle.

Ihmiset ovat toimissaan ahkeria ja huolellisia, jokainen tuntien velvollisuudekseen tehdä hyödyllistä työtä tuotannossa. Eikä kukaan tule ilman niin tekemättä toimeen. Kaikkien tarkoitus on yhteishyvä ja siksi kaikki työt ovat helppoja, tuot- taen tekijälleen virkistystä ja nautintoa.

Nämä unelmani eivät ole mahdottomia. Niiden saavuttamiseksi tarvitaan vain tietoisesti järjes- tetty palkkatyöläisten voima ja yhteisymmärrys.

—Liina Peterson.